

ENTERRAMENT - MN. ÀNGEL SALADA I VIÑAS

Sant Joan de Vilatorrada, 27-3-2018

2Tm 2,8-13 // Lc 23, 33.39-43

El cor de Mn. Àngel Salada i Viñas, un cor fet per a estimar i un cor que ha estimat molt, va deixar de bategar la nit del Diumenge de Rams, quan tot just iniciàvem el camí de la Setmana Santa, en què celebrem, en l'avui de la litúrgia, el Misteri Pasqual de Jesucrist, la seva mort i resurrecció, la seva pasqua, que és també la nostra pasqua. Misteri de la bogeria d'amor de Déu per la humanitat. Mn. Àngel Salada va tancar els ulls a la llum d'aquest món per obrir-los en l'eternitat de Déu. Aquesta és la nostra esperança i aquesta és la nostra visió de la mort. En morir no ho perdem tot. Perdem la vida per a aquest món, però guanyem la vida en l'eternitat de Déu, on Déu serà tot per a tots, on no hi haurà ni plors, ni dolor, ni por, on tot serà pau i felicitat, on gaudirem de l'amor sense fi.

Els qui coneixíem Mn. Salada —i més encara els qui el coneixíeu més— sabem que ens costa que ens hagi deixat. Sempre en ell trobàvem l'home atent i acollidor. Sempre amb un somriure als llavis. Sempre content dels que els altres feien per ell. Sempre amatent al que els altres poguessin necessitar d'ell. Per totes les parròquies en les quals ha exercit el ministeri sacerdotal, en obediència a l'Església, ha deixat sempre el record d'un bon sacerdot que ha volgut servir, donant el millor d'ell mateix pel bé dels seus germans. El Senyor li ha donat una llarga vida, vuitanta-nou anys, i una llarga i fecunda vida sacerdotal, seixanta-dos anys. Avui, en les seves exèquies, tots nosaltres, els qui l'estimàveu, aquells a qui us ha servit sacerdotalment, els germans preveres i el bisbe diocesà, no podem fer res més que agrair al Senyor tot el que per ell i pel seu ministeri hem rebut.

El sentit de la pregària cristiana pels difunts és el d'agrair al Déu de la vida el do que ens ha fet pel nostre germà; però també, i principalment, és pregària d'intercessió pel qui ens ha deixat per anar a la casa del Pare. De fet, pregar pels difunts i fer les seves exèquies és una obra de misericòrdia, que com totes té un premi d'eternitat: *Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món.* La mort és expressió de la màxima pobresa. La caritat envers el germà en aquesta situació té la característica de l'autenticitat. I la nostra caritat, feta pregària i acció misericordiosa, porta en ella mateixa la característica de pregària que brolla de la fe cristiana. La nostra fe confessada, sense cap dubte i amb joia profunda, el que sant Pau proclamava en la seva missió com la Bona Nova per a tots els homes: *Pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts.* Sí, aquesta és la nostra fe que ens fa mirar sense cap por la mort, amb la certesa que ella no té la darrera paraula. Nosaltres sabem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts i ell és la primícia de tots els qui moren creient en ell. La fe en Crist ressuscitat és com l'or que cobria l'arca de l'aliança i la guardava de la corrupció. Aquesta fe, que ens obre a l'acció de l'Esperit en tot el nostre ésser, ànima i cos, ens dóna la certesa que la mort ha estat vençuda en nosaltres i que el darrer dia, quan Crist es manifesti ple de glòria i de

majestat, el nostre pobre cos també ressuscitarà, a semblança del cos ressuscitat de Crist. Amb aquesta fe i esperança preguem pel nostre germà, Mn. Àngel Salada.

En l'evangeli que ens ha estat proclamat se'ns ha fet present Jesús, clavat a la creu, donant la vida per obediència i amor al Pare i per amor a nosaltres i a tota la humanitat. Ell és l'únic Salvador de tot home i de tota la humanitat. Hem escoltat el diàleg de Jesús i un dels qui patia el mateix suplici de la creu amb ell. És el diàleg del qui demana clemència al qui estava en la seva mateixa condició: menyspreat i executat. Però la seva mirada fou capaç de veure amb més profunditat. I, en aquell signe pobre, hi va saber reconèixer la presència del Senyor, del Rei. De fet, Jesús és el signe més pobre de Déu. Però en aquesta màxima pobresa es manifesta tota la glòria i tot el poder de Déu. No hi ha cap altre signe més eloqüent. Qui es deixa il·luminar per Crist crucificat trobarà la plenitud de l'amor misericordiós de Déu a favor de la humanitat.

Mn. Àngel Salada, en la seva vida sacerdotal, no ha volgut fer res més que oferir tota la misericòrdia que brolla del misteri de Crist, i a tots, sense cap excepció. Ho va fer amb la seva predicació, amb la celebració dels sagraments, amb l'Eucaristia i amb el sagrament de la reconciliació; ho va fer també amb tota una vida lliurada al servei dels germans, perquè sempre visquessin en la pau i la concòrdia. De fet, els sacerdots som ministres de la misericòrdia divina. Quants cors han trobat la pau per mitjà de les paraules i les accions dels sacerdots de Crist! Sempre m'agrada de pensar que, quan arriba al cel un sacerdot, el reben tots els qui van rebre de les seves mans i la seva persona aquella paraula, aquell sagrament, aquell servei que els va fer endinsar en el misteri de Crist i en la seva salvació i misericòrdia.

I, per això mateix, perquè fou instrument de misericòrdia, ara, en el moment de la seva mort, quan necessita de la misericòrdia divina per a ser purificat de tota taca de pecat, aquesta clemència divina no li mancarà pas. Nosaltres preguem per ell, a fi que el Senyor usi de misericòrdia amb ell i li doni la corona dels qui han estat servidors fidels i prudents. De fet, el que tots esperem al final del camí per aquest món és escoltar el mateix que va dir Jesús a aquell que sofria al seu costat i el va reconèixer com a Rei etern: *Avui seràs amb mi al paradís*. Nosaltres n'estem ben certs: el nostre germà, per la misericòrdia de Déu, ha estat cridat al paradís.

La nostra pregària agraïda és també pregària al Senyor perquè tingui compassió de nosaltres. Tot el treball sacerdotal en les diferents parròquies en les quals ha servit i ha estat Mn. Àngel Salada no ha estat en va. Ja ha donat fruit. Però preguem perquè encara en doni més. Que la seva mort sigui la seva darrera ofrena sacerdotal al Senyor que doni abundants fruits de vida cristiana. I també, en el moment de la mort d'un sacerdot, és bo que presentem a Déu, nostre Senyor, la nostra pregària perquè ens doni els pastors que necessitem per al servei sacerdotal, en les parròquies i comunitats de la nostra diòcesi.

Encomanem el nostre germà a la intercessió de Maria, la mare del Senyor. Ella fou la mare del primer i únic Sacerdot. Que tal com ella ha tingut cura del nostre germà, com a sacerdot que feia present Crist, ara, en aquest moment de la seva mort, tingui cura d'ell i el porti davant d'aquell que és el jutge de misericòrdia perquè li doni el premi merescut pels dons que ha rebut en la seva vida cristiana, des del baptisme, a la parròquia de Sant Martí d'Albars, fins al seu darrer alè en aquest món. Així sigui.